

פרשת מטות

בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם (לב, כד)

סדר עדיפויות

מעשה ביהודי שפגש במורינו הגאון יהודה צדקה זצ"ל, וביקש את ברכתו לברכה והצלחה. התעניין מורינו במשפחתו של אותו אדם, והתברר שבניו לומדים בבית ספר "כללי". חיך מורינו את חיוכו הטוב והעדין, ואמר: "טעות בידך, אחי. החינוך שלנו הוא 'כללי': הוא כולל את מורשת הדורות, כולל תורה ותפילה, כיבוד הורים ומידות טובות ונאות. הוא כולל מקרא ומשנה, הלכות ואגדות. החינוך הוא חינוך 'פרטי' הוא, חינוך שניתק את עצמו ממורשת הדורות ופנה אל רהבים וסטי כזב" ... ומיד הרצין והחל להוכיחו באהבה: הכיצד יכול אדם להפקיר כך את ילדיו!

הצטדק הלה וטען, שהחינוך שם נאה ויאה, עם "תכניות העשרה" ... שאלו רבינו: "אמור נא לי, אילו היו מציעים לך בית ספר מעולה, עם חסרון קטן בלבד: שמקללים שם את אביך. היית שולח לשם את ילדיך?"

נרתע האיש וקרא: "חלילה וחס!". שאל רבינו: "ואם מלמדים שם לזלזל באבינו שבשמיים, האב הרחמן...?!"

נבוך האב, ולא מצא מילים. רק אמר, שבית הספר החרדי במקום שוכן במבנה רעוע, חם שם בקיץ וקר בחורף. ואילו בבית הספר האחר ישנם תנאים נפלאים. מבנים מפוארים ומרווחים.

שוב חיך רבינו, ואמר: "טענה זו נדחתה לפני שלושת אלפים ושלוש מאות שנה! בני גד ובני ראובן ביקשו: 'גדרות צאן נבנה למקנינו פה, וערים לטפינו'. ומשה רבינו תיקן אותם ושינה את הסדר: 'בנו לכם ערים לטפכם, וגדרות לצאנכם'. הנה כי כן, הם שמו דגש על המקנה. הגשמיות והרווחה. הטף, החינוך, בא במקום השני. ומשה רבינו אמר להם שבראש ובראשונה יש לחשוב על החינוך ומהותו, על הנוער והטף!"

שמע האיש לקול מורינו, וכיום הוא רווה נחת בלי סוף. כל ילדיו הקימו משפחות לתפארת בית אבותם, ברוח היהדות הנאמנה ומורשת האבות!

מקור: מעיין השבוע